

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 437/2023-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Dudíša (sudca spravodajca) a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. PN-4 Cb 21/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 20. júla 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. PN-4 Cb 21/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľ navrhuje vysloviť príkaz konať a žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 12 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a priložených príloh vyplynulo, že sťažovateľ podal na okresnom súde 29. novembra 2016 žalobu spoločne s návrhom na vydanie platobného rozkazu. Okresný súd vydal 12. januára 2017 platobný rozkaz, ktorý odporca napadol odporom, vec bola postúpená miestne príslušnému Okresnému súdu Piešťany, ktorý o veci rozhodol rozsudkom č. k. 4 Cb 21/2017 z 3. apríla 2019. Odvolací súd tento rozsudok zrušil a vec opätovne vrátil Okresnému súdu Piešťany na ďalšie konanie. Z dôvodu opakovaného nevyhovenia žiadosti sťažovateľa o nariadenie súdneho pojednávania tento podal 24. októbra 2022 ústavnú sťažnosť, o ktorej rozhodol ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 618/2022-23 z 20. decembra 2022 tak, že vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote postupom Okresného súdu Piešťany v napadnutom konaní,

sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie vo výške 2 500 eur a Okresnému súdu Piešťany prikázal konať.

3. Sťažovateľ adresoval Okresnému súdu Piešťany 10. mája 2023 sťažnosť na prietahy v konaní, s účinnosťou od 1. júla 2023 je napadnuté konanie vedené na okresnom súde z dôvodu prijatia zmien v organizácii súdov.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ hodnotí postup okresného súdu ako prietahový, aj po prijatí nálezu a vyslovení príkazu konať sa v jeho veci nekoná, konanie trvá už viac ako 6 rokov, pričom on sám vznik zbytočných prietahov nezapríčinil, z hľadiska povahy veci ide o uznanie nároku funkčnej odmeny a odstúpeného za obdobie rokov 2009 až 2012, čo je obchodnoprávny nárok porovnateľný s pracovnoprávnym nárokom. Okresný súd pokračuje v porušovaní sťažovateľom označených práv a vo veci nekoná, sťažovateľ pokladá za primerané finančné zadosťučinenie sumu 12 000 eur.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

6. Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 22/2016) spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

7. Z hľadiska právnej a skutkovej zložitosti veci, vychádzajúc aj zo záverov nálezu č. k. III. ÚS 618/2022-23 z 20. decembra 2022, ide o bežný obchodný spor, nebola identifikovaná ani skutková zložitost' prípadu, ide o spor právne významný pre osobu sťažovateľa, keďže sa žiada nárok, ktorý možno pripodobniť k pracovnoprávnemu nároku. Rovnako nebolo indikované, že by sťažovateľ svojím správaním prispel k vzniku zbytočných prietahov v konaní.

8. Pri hodnotení postupu okresného súdu je potrebné vziať do úvahy, že nález ústavného súdu č. k. III. ÚS 618/2022-23 z 20. decembra 2022 nadobudol právoplatnosť 19. januára 2023. Týmto nálezom ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez prietahov a zároveň priznaním primeraného finančného zadosťučinenia bola sťažovateľovi už čiastočne kompenzovaná vzniknutá ujma. Od právoplatnosti nálezu do podania tejto ústavnej sťažnosti uplynulo šesť mesiacov, čo je časové obdobie, ktoré neumožňuje konštatovanie, že v napadnutom konaní naďalej dochádza k vzniku zbytočných prietahov. Ani prípadná nečinnosť okresného súdu trvajúca v čase podania ústavnej sťažnosti 6 mesiacov svojou intenzitou ešte nezasahuje do podstaty základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote, na vyvodenie záveru o nerešpektovaní príkazu konať vysloveného ústavným súdom je potrebné

posúdiť postup súdu v širšom časovom rozpätí. Z hľadiska konania súdu je potrebné zohľadniť aj jeho reorganizáciu súvisiacu so zánikom Okresného súdu Piešťany.

9. V tejto súvislosti ústavný súd upriamuje pozornosť na svoj názor, že nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02) a pojem zbytočné priesťahy podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priesťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priesťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00, III. ÚS 108/2022).

10. Z tohto dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

11. Ústavný súd identifikoval, že k podanej ústavnej sťažnosti nebola priložená plná moc na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ústavná sťažnosť bola spísaná advokátom Mgr. Mgr. Pavlom Sojkom, PhD. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť ústavný súd nepovažoval za potrebné a hospodárne aplikovať postup podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde a vyzvať sťažovateľa na predloženie plnej moci udelenej advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pretože ani po odstránení tohto nedostatku by nemohol prijať iný záver ako ten, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozhodnutia (I. ÚS 392/2021).

12. Napokon ústavný súd poznamenáva, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik priesťahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. septembra 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu